

til den højtærede Minister, og jeg haaber, at dette maa kunne blive ved at bestaa trods Meningsforskellen paa dette Omraade. Naar jeg understreger, at skønt jeg ikke venter nogen Forandring i Forholdene, saa o. s. v., vil den højtærede Minister deri lægge, at saa kan der heller ikke være nogen virkelig Tro paa Kritikkens Berettigelse. Aa jo, naar man har naaet en vis Alder, har man dog ofte haanden lært, at megen fornuftig Kritik bliver der ikke taget Hensyn til i første Omgang. I det givne Tilfælde ved jeg, at jeg er den eneste, der har rejst Kritik, og da vi jo lever under demokratiske Forhold, følger deraf med absolut Nødvendighed, at man ikke tager Hensyn til det i første Omgang. Men det centrale i min Kritik har for øvrigt den højtærede Minister efter mine Begreber ikke rigtig faaet fat paa. Det er ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt den kommunale Embedsmand skal være ligestillet i Løn med Statstjenestemanden. Nej, det centrale er: Hvis der skal foretages en Nedsækering, hvem skal da have Indtægten deraf, Kommunen eller Staten, og for saa vidt som jeg mener, at det er Kommunen, der er Arbejdsgiveren for den kommunale Tjenestemand, mener jeg, at i det givne Tilfælde maa Kommunen have Indtægten. Jeg maa naturligvis som Statspolitiker, om jeg saa maa sige, i Almindelighed ogsaa finde det udmærket, at Staten faar gode Indtægter, men jeg vil dog helst vedblive at tage Hensyn til, om disse Indtægter fremkommer paa et godt eller paa et mindre godt Grundlag.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 25—27

vedtoges uden Afstemning.

§ 18, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som derefter sattes til Forhandling, var det *Landbrugsministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 1 I. B. og II. samt § 26 I. A. 1.

Betænkning Nr. 1—3.

Ændringsforslag Nr. 1 paa Udvalgets Liste.

Lovforslagets § 13 samt § 26 I. A. 6. og II. B. 1. og 3.

Betænkning Nr. 13—24 og 66.

Ændringsforslag Nr. 8—13 og 32 paa Udvalgets Liste.

Ordføreren (Olufson): Under Landbrugsministeriet er der stillet nogle ganske enkelte Ændringsforslag. Det gælder om dem alle, at der indenfor Udvalget er opnaaet Enighed om dem. Til § 1 er der under Nr. 1 stillet et Ændringsforslag om en Forhøjelse paa 436 Kr. Til § 13 er der under Nr. 8 og 9 ogsaa foreslaaet nogle smaa Forhøjelser. Ændringsforslag Nr. 10 angaar derimod en Besparelse paa 10 000 Kr., der er fremkommet ved, at et Beløb, der tidligere er indkommet til Landbrugsministeriet, nu bliver brugt paa denne Konto og derefter kan spares paa Finansloven. Ligeledes angaar Ændringsforslag Nr. 11 en lille Nedsættelse med 400 Kr. Ændringsforslag Nr. 12 angaar en Nedsættelse med 80 000 Kr. Det er noget, der batter, men desværre er det ikke en Besparelse, idet det kun er et Beløb, der er overført fra Finansloven til Tillægsbevillingsloven. Under Nr. 13 foreslaas en Forhøjelse med 2 500 Kr. Ogsaa til § 26 er der under Nr. 32 foreslaaet en Forhøjelse paa 4 000 Kr. Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale samtlige Ændringsforslag.

Der er taget adskillige Forbehold, som jeg ikke nærmere skal omtale, da jeg forventer, at de muligvis kommer frem til tredje Behandling. Men jeg vil gerne henvisse til nogle enkelte oplysende Skrivelser. I Betænkningen er der under § 1 et Par Skrivelser angaaende Østersregalet og en Skrivelse, der vedrører Gaardene Faurholm og Trollesminde. Der har fra enkelte Sider været peget paa, at det Administrationsudvalg, der havde dermed at gøre, var for dyrt og for stort, og der har været henstillet, om man ikke kunde finde en billigere og mere praktisk Form. Jeg vil gerne henstille til Ministeren at tage dette under Overvejelse.

Under § 13 er der et enkelt Samraad, som jeg ønsker at omtale. Det drejer sig om et Vejanlæg ved Vamdrup. I Fjor kom der fra Borgerforeningen i Vamdrup et Udvalg til Finansudvalget og beklagede sig over, at Vamdrup By ved Grænseflytningen havde lidt uforholdsmæssig meget, uden at vi fra Rigsdagens Side havde været i Stand til at imødekomme den, som andre Grænsebyer var blevet imødekommet, og man spurgte, om vi ikke under en aller anden Form kunne komme Byen til Hjælp, fordi der baade for Kommunen og Borgerne var meget vanskelige Kaar. Nu bød det sig saadan, at Ribe Amts Udstykningsforening havde købt en stor Gaard, Østerbygaard, der ligger umiddelbart op til Vamdrup og spærrer Udviklingen Syd paa. Denne Gaard